ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἰδιοκτήτης **Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ** | *ΕΤΟΣ ΙΓ΄. ΑΡΙΘΜΟΣ* 4189 | **ΑΘΗΝΑΙ. Πέμπτη, 30 Σεπτεμβρίου 1893** | *ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10* | **ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σοφοκλέους**

ΣΗΜΕΡΟΝ 30 Σεπτεμβρίου. — Γρηγορίου Μεγάλου ἐπ. Ἀρμενίας— Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6, λ. 5. —Δύσις ὥρ. 5, λ. 27.

ΑΥΡΙΟΝ 1 Ὀκτωβρίου. Ἀνανίου Ἀπ. Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.— Ἀνατ. ἡλ. ὥρ. 6. λ. 5. — Δύσις ὥρ. 5. λ. 26.

Σελήνη 5 ἡμερῶν

„ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ἐξωτερικοῦ .... φρ. χρ. 45
» (μετ. *Ρωμηοῦ*) » » 50
Ἐσωτερικοῦ .... δρ. ν. 30
(δι. δημοσ. ὑπαλλήλ.) » 25

Η ΣΗΨΙΣ
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΙ ΔΕΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ

Πράγματι οὐδαμόθεν ἐκδηλοῦται καταφορά τις κατὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἢ τοῦ κ. Ράλλη, προτίμησίς τις ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη ἢ τοῦ κ. Δεληγιάννη, εἶνε δ' ἴσως αὐτὴ ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ βασιλείου, καθ' ἣν ἐξέλειπε πᾶσα εἰδωλολατρεία καὶ ἐκδηλοῦται ἡ γενικὴ πεποίθησις ὅτι πταίουσι τὰ πράγματα, οὐχὶ τὰ πρόσωπα, ὅτι δέ, καὶ ἐὰν πταίουσι τὰ πρόσωπα, πταίομεν ἐξ ἴσου πάντες, οἱ ἀναφερόμενοι ὅσον οἱ πρὸς οὓς ἀναφέρονται. Ὅπου ὑπάρχει ὡς ἐν Ἑλλάδι ἀπεριόριστος αὐτοδιοίκησις, λαὸς κυρίαρχος κατ' οὐδενὸς ἄλλου δικαιοῦται νὰ παραπονεθῇ, ἢ καθ' ἑαυτοῦ. Ἐκυβερνήθημεν καὶ κυβερνώμεθα φαυλότατα, περὶ τούτου οὐδεμία ἀμφιβολία, ἀλλ' ἐπ' ἴσης οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι οὕτως ἠθελήσαμεν νὰ κυβερνώμεθα. Δὲν ἔχομεν ἀσφάλειαν! Ἀλλὰ τίνες ἐκλέγουσι τοὺς βουλευτάς, οἵτινες προστατεύουσι τοὺς φυγοδίκους καὶ ἐξάγουσι τοὺς κακούργους ἐκ τῶν φυλακῶν; Δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην! Ἀλλὰ τίνες ἀπαιτοῦσι τὰς μετακινήσεις τῶν δικαστῶν κατὰ τὰ κομματικὰ συμφέροντα καὶ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ὁρκοδικείων; Πνιγόμεθα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δανείων καὶ τῶν φόρων! Ἀλλὰ τίνες ἀνεβίβασαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς ψηφίσαντας τοὺς φόρους καὶ τὰ δάνεια, τίνες ἐζήτησαν καὶ ὑπεστήριξαν μωρὰς ἐκστρατείας, τίνες ἀνευφήμησαν ἐπ' ἴσης καὶ τὸν Τρικούπην αἴροντα τὴν ἀναγκαστικὴν καὶ τὸν Δεληγιάννην ἐπαναφέροντα αὐτήν; Δυστυχέστερον· ἢ εἴμεθα ἄξιοι νὰ κυβερνῶμεν αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐν ἀπολύτῳ κοινοβουλευτικῇ ἐλευθερίᾳ ὡς οἱ Ἄγγλοι, καὶ τότε δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἐρωτῶμεν ποῦ εὑρίσκεται ὁ βασιλεὺς καὶ τί πράττει, ὡς δὲν ἐρωτῶσιν οἱ Ἄγγλοι ἐὰν ἡ ἄνασσά των εὑρίσκεται ἐν Οὐίνδσωρ, ἐν Βαλμοράλ, ἢ ἐν Φλωρεντίᾳ, ἢ δὲν εἴμεθα, καὶ τότε πρέπει ν' ἀναθέσωμεν εἴς τινα τὴν φροντίδα νὰ μᾶς κυβερνᾷ ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ. Ἐκ τοῦ διλήμματος τούτου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ λαὸς σοβαρὸς καὶ ἄξιος κρείττονος τύχης, οὐδὲν δ' ἀνανδρότερον καὶ ἀγενέστερον τῶν ἀποκαλύπτων ἢ συγκεκαλυμμένων μομφῶν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, διότι συνεμορφώθη μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1862 πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐκλογῆς του, πρὸς τὸ γράμμα καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν θεσμῶν καὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν, ἣν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἡ θεωρία τῆς δεδηλωμένης. Τὰ ἔθνη δὲν εἶνε βεβαίως καταδεδικασμένα νὰ ὑφίστανται ἐς ἀεὶ τὰς συνεπείας ἅπαξ διαπραχθέντος σφάλματος καὶ ἡ ἀρίστη αὐτῶν παιδαγωγὸς καὶ διδάσκαλος εἶνε ἡ ἰδία ἑαυτῶν ἱστορία· ἀλλ' ἐὰν ἐπῆλθε πραγματικὴ μετάγνωσις, ἐὰν ἐπείσθημεν ὅτι τὸ σύστημα, δι' οὗ ἐκυβερνήθημεν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, ἄγει πρὸς καταστροφήν, οὐ μόνον τῆς εὐημερίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους, ἡ ἐσκεμμένη αὐτὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ ἄλλως ἢ διὰ δημοβουλευμάτων, ἅτινα θὰ λησμονηθῶσιν εὐθὺς αὔριον, ἐὰν τυχὸν ὑπερτιμηθῇ κατὰ δέκα δραχμὰς ἡ σταφὶς καὶ ἐκπέσῃ κατὰ 20 τοῖς ἑκατὸν τὸ εἰκοσάφραγκον. Ἡ πεποίθησις ὅμως αὕτη, καὶ ἐὰν ὑπολανθάνῃ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, οὐδεμίαν εὑρίσκει ἐνταῦθα ἠχὼ μεταξὺ τῶν προσώπων, ἅτινα δυστυχῶς πρωταγωνιστοῦσι πάντοτε ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Ἐνταῦθα ἡ λαϊκὴ ἐξέγερσις χρησιμεύει μόνον ὡς μέσον, ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ διαρπαγὴ τῶν χαρτοφυλακίων καὶ ἐκ τῶν στηλῶν πάσης κομματικῆς ἐφημερίδος ἀντηχεῖ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἡ κραυγὴ «παραιτηθῆτε ὅ,τι τάχιον!» Τὸ «Ἄστυ» ἐξακολουθεῖ ὑπερμαχοῦν μετὰ ζηλευτῆς σοβαρότητος τοῦ δόγματος «τῆς ἐκ περιτροπῆς ἐπικρατήσεως τῶν δύο μεγάλων κομμάτων», ἐπὶ τῇ σιωπηλῇ, ἐννοεῖται, προϋποθέσει ὅτι τὸ δόγμα τοῦτο πρόκειται πρὸς τὸ παρὸν ν' ἀσκηθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ κόμματος, ὅπερ κατεῖχε καὶ πρὸ πέντε μηνῶν τὴν ἀρχὴν καὶ ἐγκατέλειπεν αὐτὴν οἰκειοθελῶς, διότι ἀπέτυχον ὅλα του τὰ σχέδια. Ἀλλ' ἰδού, ἀφ' ἑτέρου, ἡ «Ἐπιθεώρησις», προβλέπουσα προσεχῆ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ θ' ἀποζημιωθῇ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἀδικίᾳ τῆς δεκάτης ἑβδόμης Φεβρουαρίου, καὶ ἐξαίρουσα ὡς ἰδεώδη ἐποχὴν εὐνομίας τὴν ἐποχὴν τοῦ Κορδονίου, καθ' ἣν οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ διενέμοντο τὰ ὑψηλότατα ἀξιώματα καὶ διὰ τῶν δημηγοριῶν του προετρέπετο ὁ ὄχλος εἰς αὐτοδικίαν κατὰ τῶν χρηματιστῶν καὶ ὁ Γ. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἔφερεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοὺς καταδίκους, ὅπως συνεννοηθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἀποδράσεως.

Ὁποία δὲ λύσσα κατὰ τῶν ὑποδεεστέρων κομματαρχῶν, τῶν τολμώντων νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ δῆθεν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, εἶνε ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, πρέπει νὰ εἶνε ἴσοι καὶ ἐνώπιον τῆς πρωθυπουργίας! Ὁ κ. Καραπάνος καταγγέλλεται ὑπὸ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» ὡς δωροδοκήσας τὴν βασίλισσαν δι' αὐγοταράχων τῆς Λαγαροῦς, εἰς δὲ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον προσάπτεται ὡς ἔγκλημα ὅτι, ἐνεργήσας τὰς ἐκλογὰς χρηστῶς καὶ ἀφατριάστως, ἀφῆκε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ κ. Τρικούπης. Τί θέλετε νὰ πράξῃ, ἐρωτῶ, ὁ ἀγαθώτατος, ὁ τολμηρότατος τῶν ἡγεμόνων ἐκ τοιαύτης ζύμης; Πολλάκις σκέπτομαι ὅτι, ὅπου κατήντησαν τὰ πράγματα, ἡ μόνη ἀπομένουσα λύσις εἶνε νὰ προσέλθῃ ὁ βασιλεὺς ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὴν εὐθύνην τῆς ἀνορθώσεως τοῦ τόπου καὶ εἶνε ἕτοιμος νὰ δώσῃ μετὰ μίαν πενταετίαν λόγον καὶ νὰ ἐρωτήσῃ ἐλευθέρως τὸ ἔθνος περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐννοεῖ νὰ κυβερνᾶται ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀλλ' ἡ ὑστάτη αὕτη ἀπόπειρα πρὸς οὐδὲν τῶν κομμάτων πρέπει, φυσικῷ τῷ λόγῳ, νὰ συνδεθῇ, ἐκτὸς δὲ τῶν κομμάτων δὲν ὑπάρχουσι πλέον 5—6 ἄνθρωποι κεκτημένοι ἀρκοῦν ἠθικὸν κῦρος, ὅπως καταστῶσι χρήσιμα ὄργανα τῆς βασιλικῆς θελήσεως. Ἡ ἀπόλυτος αὕτη λειψανδρεία, οὐχ ἧττον ἢ τὸ εὐμετάβολον καὶ εὐαπάτητον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ, δεσμεύει καὶ τοῦ βασιλέως τὰς χεῖρας, καίτοι δ' ἐννοῶ βαθύτατα ὅλους τοὺς κινδύνους τοῦ παρόντος, οὐδαμοῦ διαβλέπω διέξοδον. Ἓν καὶ μόνον κεῖται ὑπεράνω πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι τοῦ καθεστῶτος, ὅπερ ἀνιδρύθη μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862, συνετρίβησαν ὅλα τὰ ἐλατήρια καὶ ὅτι, ὡς τότε, οὕτω καὶ νῦν τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα θὰ μετατραπῇ ἀπὸ ἐσωτερικοῦ εἰς διεθνὲς καὶ θὰ καταστήσῃ ἀπαραίτητον νέαν περὶ τῆς τύχης τοῦ βασιλείου μέριμναν τῶν προστατίδων δυνάμεων, ὑπὸ ἕνα ἢ ἄλλον τύπον.

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
ΑΡΘΡΑ ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ
ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΓΕΩΠΟΝΟΥ
Σ. ΧΑΣΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΣΗΜΕΙΟΝ

Κυβερνᾷ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πέντε τώρα μῆνας. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν σήμερον τί ἔκαμε καὶ τί δὲν ἔκαμε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Δὲν ἠμποροῦμεν ὅμως νὰ παρίδωμεν σημεῖόν τι εἰς τὴν διοίκησιν, ὄχι σύνηθες εἰς τὰ κυβερνητικὰ χρονικὰ καὶ τὴν διοικητικὴν ἡμῶν ἱστορίαν.

Πάντοτε τὴν περισσοτέραν ὕλην κατηγορίας ἔδιδεν εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον τύπον ἡ διοίκησις. Νομάρχαι, ἔπαρχοι, ταμίαι, ἔφοροι, ἀνακριταί, εἰρηνοδίκαι, ἀποσπασματάρχαι, ὅλαι αἱ ἀρχαί, ὅλαι αἱ ἐξουσίαι ἦσαν σχεδὸν καθ' ἡμέραν τὰ κέντρα τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων. Ἀπὸ παντοῦ τηλεγραφήματα καὶ ἀνταποκρίσεις περιγράφουσαι τὰ βάσανα τῶν ἀντικυβερνητικῶν καὶ τὴν καταστρατήγησιν τῶν νόμων ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἰσχύοντος κόμματος. Σήμερον προγεγραμμένοι οἱ Δηλιγιαννικοί· αὔριον οἱ Τρικουπικοί. Πάντοτε ὁ τόπος διηρημένος εἰς δύο μερίδας, ἐξ ὧν ἡ μία νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει, ἡ ἄλλη ἠναγκασμένη νὰ ὑποφέρῃ ὅ,τι τῆς ἐπεβάλλετο. Ἡ μία φορολογουμένη, ἡ ἄλλη ἀσύδοτος. Αὕτη κακουργοῦσα ἐλευθέρως, ἐκείνη πάσχουσα ἀνυπεράσπιστος. Ἡ μὲν ἀπροστάτευτος ὑπὸ τῶν νόμων· ἡ δὲ δυναμένη νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὰ συμφέροντά της τοὺς ἀπροστατεύτους νόμους. Πάρετε καὶ τώρα καὶ ἀναδιφήσατε τὰ φύλλα ὅλων τῶν ἐκ συστήματος ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν ἐφημερίδων. Ἐπὶ πέντε μῆνας δὲν θὰ ἴδητε οὔτε πέντε ἴσως τηλεγραφήματα, οὔτε πέντε ἀνταποκρίσεις παραπονουμένων ὅτι καταδιώκονται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κομματικῶς.

Δὲν λέγομεν βεβαίως ὅτι ἡ διοίκησις ἔγεινε πλέον εὐρωπαϊκή. Τὰ ἐγκλήματα ἐξακολουθοῦν, καὶ τίς οἶδε πότε θὰ παύσουν, οὔτε ἡ λῃστεία δὲ ἐξηφανίσθη, οὔτε τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἔπαυσαν βιαιοπραγοῦντα. Εἰς τὸ τελευταῖον μάλιστα τοῦτο κεφάλαιον δὲν βλέπομεν καμμίαν βελτίωσιν, καμμίαν περιστολήν, οὔτε κανένα ἐκ τῶν βιαιοπραγησάντων τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, καὶ ὁ κ. Κόρπας ἠμπορεῖ νὰ καυχηθῇ ὅτι δὲν ἀγαπᾷ τὸν στρατὸν ὀλιγώτερον τῶν προκατόχων του, οὔτε ἐμπνέεται ἀπὸ μικροτέραν δόσιν πνεύματος συναδελφότητος. Ἀλλὰ δὲν βλέπομεν ὑπάρχουσαν τὴν διάκρισιν φίλων καὶ ἐχθρῶν τοῦ κόμματος ἀπέναντι τῶν ἀρχῶν. Δὲν ἠκούσαμεν, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, ὅτι καταδιώκονται μόνον οἱ ἀντίθετοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, καὶ ὅτι οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ ταμίαι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς διοικήσεως ὄργανα ἐργάζονται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν κατ' ἐπαρχίας τοπαρχῶν τοῦ κόμματος. Ἡ ὀλιγόμηνος διοίκησις τῆς παρούσης κυβερνήσεως δὲν ἀρκεῖ βεβαίως νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι σκέπτεται πράγματι αὕτη νὰ κτυπήσῃ τὴν συναλλαγὴν κατακέφαλα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἡ ἐπελθοῦσα βελτίωσις, ὄχι πρότυπον διοικήσεως, βελτίωσις ὅμως. Ὀφείλεται ἄρά γε αὕτη εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τῆς κυβερνήσεως; Ὀφείλεται εἰς τὴν θέσιν τῶν ὀργάνων της, μὴ ὄντων ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ κόμματος καὶ προστατευόντων τοὺς μὲν κυβερνητικοὺς ἐκ φόβου, τοὺς δὲ τῶν ἄλλων κομμάτων ἐκ συμπαθείας ἢ ὑστεροβούλων ὑπολογισμῶν; Ὀφείλεται εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως βουλευτῶν, μὴ γνωριζόντων πῶς θὰ εὑρεθοῦν μεθαύριον ἀπέναντι τῶν ψηφοφόρων των; Ὀφείλεται εἰς τὴν ψυχολογικήν των κατάστασιν, καταφοβισμένην ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως καὶ μὴ σκεπτομένων πῶς διὰ φαύλης διοικήσεως νὰ αὐξήσουν τοὺς φίλους των, ἀλλὰ πῶς διὰ πολιτικῆς ἐντίμου θὰ ἐξιλεωθοῦν διὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐξευμενίσουν τοῦ πολλοῦ λαοῦ τὸ πνεῦμα;

Ὁπωσδήποτε τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε εὐχάριστον, εἴτε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῆς κυβερνήσεως, εἴτε τὴν ἀνάνηψιν τῶν βουλευτῶν καὶ τὸν φόβον τῶν ὑπαλλήλων ἀποδεικνύει. Διότι διαπιστοῦται δι' αὐτοῦ ὅτι δὲν ἐσάπησαν ἀκόμη ὅλα, καὶ ὅτι μία κυβέρνησις ἔντιμος, ἔχουσα ἰσχυρὰν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βασιλείας, ἠμπορεῖ νὰ θέσῃ πλέον παῦλαν εἰς τὴν φαυλότητα τοῦ παρελθόντος. Καὶ ὅταν τοιαύτην διοίκησιν, βελτιουμένην καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν κατωτέρων ὀργάνων της, ἀπολαύσῃ ὁ τόπος, καὶ πεισθῇ ὅτι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρχεν εἰς τὸν φαῦλον κοινοβουλευτισμόν, κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι τὰ περὶ κοινοβουλευτικῆς παντοκρατορίας δημοκοπήματα καὶ μωρολογήματα καὶ ἀνηθικολογήματα τῶν δύο μεγάλων αὐτῶν διδασκάλων θὰ τὰ ἀκούσῃ ὁ λαὸς μὲ περιφρόνησιν. Ἂς πεισθῇ ὅτι μία κυβέρνησις Συνταγματικὴ ἔχει τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἰσότητα ὅλων τῶν πολιτῶν ἀπέναντι τοῦ νόμου, καὶ ἂς φωνάζῃ ὅσον θέλει ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ διορίζουν καὶ τοὺς μαγείρους τῶν ἀνακτόρων, καὶ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ στάβλου, καὶ τοὺς ἁμαξηλάτας ἀκόμη, καὶ ἂς κραυγάζῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἀπολυταρχίας, ὅπως αὐτὸς τὴν ἐννοεῖ, ἀπολυταρχίαν τῶν φίλων τοῦ κόμματος καὶ τυραννικωτάτην δουλείαν τῶν ἐχθρῶν.

Τὴν βελτίωσιν ὅμως αὐτὴν δὲν ἠμπορεῖ ἀκόμη ἡ κυβέρνησις νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὰς ἀρχάς της οὔτε νὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς σπουδαῖον ἐνεργητικὸν τῆς διοικήσεώς της. Θὰ τῆς ἀποδοθῇ δὲ τότε μόνον, ὅταν σὺν τῷ χρόνῳ ἐξακολουθήσῃ αὐξανομένη, καὶ πεισθῇ ὁ τόπος ὅτι οἱ κατ' ἐπαρχίας φίλοι της πολιτευόμενοι καμμίαν δὲν ἔχουν ἐξουσίαν ἐπὶ κανενὸς ὀργάνου τῆς διοικήσεως, καμμίαν δύναμιν, καμμίαν ἐπιρροήν. Ὅταν ἴδῃ φεύγοντας ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος τοὺς βουλευτάς, ἀντὶ νὰ ἴδῃ φεύγοντας ἐκ τῶν θέσεών των τοὺς ὑπαλλήλους ὅσοι δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς αὐθάδεις ἐκείνων ὀρέξεις καὶ δικταγάς. Εἰς τοῦτο παρακολουθοῦμεν τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως, εὐχόμεθα δὲ τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς φαινομένης βελτιώσεως νὰ μὴν εἶνε προδικόν, ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ τὴν ἀρχὴν τῆς νέας πολιτικῆς περιόδου τὴν ὁποίαν περιμένομεν· ἀρχὴν ἀτελῆ ἀκόμη, καὶ ὄχι ὅπως τὴν ἠθέλαμεν, ἀλλ' ἡ ὁποία ἐὰν ὀφείλεται εἰς τὰς διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως, παρέχει κάποιαν ἐγγύησιν καλῆς διαρρυθμίσεως τῆς διοικήσεως καὶ μεταβολῆς τοῦ μέχρι τοῦδε κυβερνητικοῦ συστήματος.

Θ. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑΣ
ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἔφθασεν ἡ ΠΛΟΥΣΙΑ καὶ ΩΡΑΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ τῶν χειμερινῶν ὑφασμάτων ἐκ τῶν **ὀνομαστοτέρων** ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ὁ κ. Χαλκωματᾶς περιελθὼν αὐτοπροσώπως ἐπὶ 2 μῆνας τὰ ἀνωτέρω ἐργοστάσια, κατήρτισε **συλλογήν, δυναμένην νὰ ἱκανοποιήσῃ πάντας.**

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΒΕΛΑΔΑΣ.

ΟΜΟΙΑ ΔΙΑ ΣΜΟΚΙΝ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ ΔΙ' ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΥΡΙΩΝ.

ΦΙΓΟΥΡΙΝΙΑ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΝΟΥVEAUTE ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἀνακαινισθὲν καὶ εὐπρεπισθὲν ἀναμένει τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
ΓΝΩΜΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ

Ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἀφροντισίας τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων περὶ τῆς προστασίας τῶν προϊόντων τοῦ τόπου εἶνε ἴσως τὸ ὅτι οὐδέποτε ἐγνώρισαν τὰς ἀνάγκας τῆς παραγωγῆς, οὐδέποτε ἔμαθον τὸν τρόπον τῆς προστασίας της, οὐδέποτε εἶχον θετικὰ καὶ βέβαια δεδομένα, περὶ τῆς σταφίδος μάλιστα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ βασίσουν τὰ μέτρα των. Ποῦ ἠμποροῦμεν νὰ ἐξαπλώσωμεν τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος; Τί πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν; Τί ἀπὸ τὴν Γερμανίαν; Τί ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν; Τί ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν; Τί ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν; Πρὸς ποῖον Κράτος ἐξ αὐτῶν νὰ ὑποχωρήσωμεν περισσότερον δασμολογικῶς, ζητοῦντες ἀντάλλαγμα ὑπὲρ τῆς σταφίδος; Τί ἠμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τὴν κατασκευὴν οἰνοπνεύματος ἐκ τῆς σταφίδος; Ἡ πανδήμων σοφία τῶν κυβερνητῶν μας ποτὲ δὲν ἐφρόντισε νὰ τὸ μάθῃ ὅπως καὶ ἡ μακαρία ἀδράνεια παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων ποτὲ δὲν εἶχε ἐνδιαφέρον νὰ τὴν διδάξῃ. Ἡ σταφὶς ἐπωλεῖτο, τὸ χρυσάφι ἔρρεεν ἄφθονον, καὶ ἐμακαρίζαμεν τὴν τύχην τοῦ παρόντος, καὶ διὰ τὸ μέλλον ἔχει ὁ Θεός.

Ἐπῆλθεν ὅμως τὸ μέλλον αὐτό, καὶ ἔγεινε παρόν, πτωχόν, δυστυχές, κρίσιμον. Καὶ παραγωγοὶ καὶ ἔμποροι καὶ μεσῖται ἐγαλβανίσθησαν ὅλοι, ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν. Εἰς ζήτημα τόσον σοβαρῶς ἐπιδρῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κράτους ἐνομίσαμεν ὅτι πρὶν ἢ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τῆς κυβερνήσεως, ἔπρεπε νὰ ἴδωμεν τὰς γνώμας αὐτῶν τῶν παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων καὶ παντὸς γνώστου τοῦ ζητήματος, διότι ἐκ τούτων θὰ μορφωθῇ καὶ αὐτή. Παρήλασαν δὲ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀκροπόλεως» γνῶμαι ἱκαναὶ νὰ διαφωτίσουν καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἐπιτηδειοτέρων μέσων θεραπείας καὶ προλήψεως παρομοίας εἰς τὸ μέλλον κρίσεως. Τὰς γνώμας ὅμως ταύτας πρέπει νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν δι' ὀλίγων πρὶν ἢ γενικώτερον λόγον περὶ αὐτῶν κάμωμεν.

Τὸ πρόβλημα εἶχε τεθῇ ὑπὸ τῆς κρίσεως διπλοῦν· τί πρέπει νὰ γείνῃ διὰ τὸ παρόν, καὶ τί διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ τὸ παρὸν ἔτρεχε τὸν δρόμον του ἀκράτητον, καὶ ἡ κρίσις ἐξελίσσετο χωρὶς νὰ περιμένῃ τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις μας περὶ τῆς ματαιώσεώς της. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ τίποτε τόσον ταχέως διὰ τὴν φετεινὴν παραγωγήν. Ἐν ᾧ δὲ διεξήγοντο συζητήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος, ἡ σταφὶς ἐξήγετο ὑπὸ τὰς ἀπελπιστικὰς κραυγὰς τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν ἐμπόρων της, καὶ ἐξάγεται ἀκόμη, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν θὰ ἐξαντληθῇ ἴσως ὅλον τὸ ποσόν, ἴσως οὐχὶ πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ τόπου, ἀφοῦ ἡ εὐθηνία θὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν της καὶ μὲ ἄλλους τόπους, ὅπου μέχρι σήμερον εἶνε ἄγνωστος. Διὰ νὰ μὴ πάθωμεν ὅμως καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἴδια, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας, σοβαρὰ καὶ ταχέα. Εἰς τὸ μέλλον δὲ ἀποβλέπουν ὅλαι αἱ ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» δημοσιευθεῖσαι γνῶμαι. Καὶ ἰδοὺ αὐταί.

1) Ὁ κ. ΣΤ. ΞΕΝΟΣ προτείνει τὸ μονοπώλιον, μὲ ἕδραν ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ὁποίου πολλάκις ἀνέπτυξε καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀκροπόλεως».

2) Ὁ κ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ μερικὸν μονοπώλιον. Τὴν ἵδρυσιν μεγάλης ἑταιρίας, εἰς ἣν ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὸ περισσεῦον τῆς παραγωγῆς καὶ τὸ μεταποιῇ εἰς οἰνόπνευμα, μὲ ἀτέλειαν ἐξαγωγῆς καὶ ὡρισμένην τιμὴν τῆς σταφίδος ἐπὶ δεκαετίαν. Ἡ ἑταιρία δὲ αὐτὴ νὰ ἑδρεύῃ ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι Ἕλληνες διευθυνταὶ καὶ διαχειρισταὶ θὰ ἀπετύγχανον. Τὴν γνώμην ταύτην ἐπρότεινε καὶ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τοῦ γνωστοῦ ψηφίσματος.

3) Ὁ κ. Γ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Φιλοπούλου. Τὸ μονοπώλιον τὸ θεωρεῖ ἀκατόρθωτον.

4) Ὁ κ. ΑΛΚ. ΑΜΒΟΥΡΓΕΡ κατ' ἀρχὴν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου.

5) Ὁ κ. Θ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου κατ' ἀρχήν, εὔελπις δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς σταφίδος ἂν καταβληθῇ ἐνέργεια καὶ πρὸς οἰνοποίησιν αὐτῆς.

6) Ὁ κ. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Γερήνιος, νὰ ἱδρυθῇ εἰδικὸν ταμεῖον Ἀμύνης εἰσπράττον χρῆμα ἐκ τῆς σταφίδος διὰ προσθέτου φορολογίας, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργῇ πρὸς εὔρυνσιν τῆς καταναλώσεως, εἰσαγομένης τῆς σταφίδος καὶ διαδιδομένης δαπάναις τοῦ ταμείου καὶ ὅπου τώρα δὲν εἰσάγεται.

7) Ὁ κ. ΑΛ. ΦΩΤΗΛΑΣ θεωρεῖ σωτηρίαν τὴν ἵδρυσιν καλῆς οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὴν δι' ἐπωφελῶν συμβάσεων ἐξάπλωσιν τῆς καταναλώσεως, ἀποκρούει δὲ ὡς παράλογον ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὸ σχέδιον Φιλοπούλου, τὸ ὁποῖον ἀποδέχεται κατ' ἀρχήν.

8) Ο ΥΠΟ ΤΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ BOUL—DOG, γνωστὸς ἔκτακτος ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» ὑπὲρ τοῦ μονοπωλείου τοῦ κ. Ξένου.

9) Ὁ κ. ΠΑΤΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ νὰ ἐξευρεθῇ ἑταιρία μὲ κεφάλαια 15,000,000, δι' ὧν νὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὰ σταφιδοφόρα κέντρα ἐργοστάσια κατασκευῆς οἰνοπνεύματος. Παρόμοιον δηλαδὴ μὲ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Φιλοπούλου.

10) Ὁ κ. ΔΗΜ. ΔΑΡΑΣ ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου. Τὸ σχέδιον τοῦ Συλλόγου τὸ θεωρεῖ ἀνεφάρμοστον.

11) Ὁ κ. ΔΗΜ. ΚΡΕΜΜΥΔΗΣ νὰ ἐξαπλωθῇ ἡ κατανάλωσις καὶ νὰ ὑποστηριχθοῦν αἱ ἰδιωτικαὶ ἑταιρίαι αἱ παράγουσαι οἰνόπνευμα.

12) Ὁ κ. ΔΗΜ. ΣΧΙΖΑΣ ὅ,τι καὶ ὁ κ. Δάρας· ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἀμύνης. Τὸ σχέδιον Φιλοπούλου τὸ νομίζει ἄκαρπον καὶ ἄχρηστον, ἀφοῦ μάλιστα ἐλλείπει τὸ χρῆμα.

13) Ὁ κ. ΚΥΡ. ΧΑΙΡΕΤΗΣ κυβερνητικὰ καὶ ἰδιωτικὰ μέτρα πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς καταναλώσεως, φρονεῖ ὅμως ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ κάτι καὶ μὲ ἑταιρίαν οἰνοποιίας ἔχουσαν μεγάλα κεφάλαια καὶ ἕδραν ἐν Λονδίνῳ.

14) Ὁ κ. ΔΟΜ. ΠΑΣΚΟΝΑΣ, ἡ φθήνια θὰ μᾶς σώσῃ· θὰ ἐξαπλωθῇ ἡ σταφίς, καὶ τοῦτο θὰ μᾶς σώσῃ εἰς τὸ μέλλον. Ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα προτείνονται εἶνε ἄσκοπα.

15) Ὁ κ. Μ. ΧΑΙΡΕΤΗΣ, νὰ προστατευθῇ ἡ κατανάλωσις δι' ἐπωφελῶν συνθηκῶν, νὰ νομοθετηθῇ πλήρης ἀσυδοσία ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου ἢ οἰνοπνεύματος ἐκ σταφίδος, παρομοία δὲ ἀτέλεια καὶ ἐπὶ τῆς σταφίδος τῆς ἐξαγομένης πρὸς ἀπόσταξιν ἢ οἰνοποιίαν. Νὰ ἱδρυθῇ δὲ καὶ τὸ ταμεῖον Ἀμύνης, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολλοὺς σκοπούς.

Δεκαπέντε γνῶμαι ἐκ τῆς βασάνου τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ νὰ προκύψῃ κάτι καλόν.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΤΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
ΠΟΤΕ ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ Η ΒΟΥΛΗ
Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Κου ΤΡΙΚΟΥΠΗ
ΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΞΙΩΜΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ
ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἠκούσαμεν, ὅτι ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως θὰ ἔχωμεν λαϊκὰς ὑποδοχάς, τὰς ὁποίας παρασκευάζει τὸ δηλιγιαννικὸν κόμμα. Θὰ εἶνε εἶδός τι πενθίμων καὶ τραγικῶν διαδηλώσεων πρὸς παράστασιν τῆς Κρίσεως.

◆

Εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν περὶ τοῦ πιθανοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, ἐλέγομεν δέ, ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφασίσθη νὰ συγκληθῇ αὕτη διὰ τὴν 15ην τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου. Κατὰ νεωτέρας ὅμως σκέψεις ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς θὰ εἶνε εἰς Ἀθήνας μόλις τὴν 7ην Ὀκτωβρίου, δὲν ἐπαρκεῖ δὲ τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς 15ης χρονικὸν διάστημα διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν, ἀπεφασίσθη νὰ κληθῇ ἡ Βουλὴ τὴν 20ην ἢ τὴν 25ην τοῦ προσεχοῦς μηνός.

◆

Τὴν προεδρείαν τῆς προσεχῶς συγκαλουμένης Βουλῆς θὰ καταλάβῃ προσωρινῶς λόγῳ ἡλικίας ὁ βουλευτὴς κ. Μεσσηνέζης. Ἀλλ' εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους λέγεται, ὅτι εἶνε πολὺ πιθανὸν ἡ κυβέρνησις **νὰ προτείνῃ** ὡς ὁριστικὸν αὐτῆς **πρόεδρον τὸν ἐξ Αἰγιαλείας γηραιὸν πολιτευτήν.**

◆

Τὸ νέον πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη συνίσταται εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ νομισματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἤδη ἀναπτύσσει διὰ τῆς τρικουπικῆς συναδέλφου, πρόκειται διὰ μακρῶν νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύεται δεινότατος εἰς τὴν ἐξεύρεσιν παρομοίων ὀνομαστῶν προγραμμάτων. Θέλει ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς λατινικῆς νομισματικῆς ἑνώσεως, θέλει νέα κεφάλαια πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τοῦ κράτους, ἐν ἑνὶ λόγῳ θέλει νέα δάνεια. Ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης τὰ ὀνομάζει νομισματικὸν ὀργανισμὸν τῆς χώρας καὶ μὲ τὴν σημαίαν αὐτὴν θὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὴν Βουλήν, ὡς διαδίδουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ οἱ ἀπόστολοι τοῦ τρικουπισμοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκθέσῃ τὰ αἴτια τῆς παραιτήσεώς του καὶ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην εἰς τὴν βασιλείαν καὶ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀντιπολίτευσιν διὰ τὴν μὴ συντέλεσιν τοῦ μεγάλου του ἔργου. Εἶνε γνωστὴ ἡ παροιμία τοῦ λαοῦ περὶ τοῦ τριχώματος καὶ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τοῦ λύκου, ἐξ ὅλων δὲ αὐτῶν ἄγονται τινὲς νὰ πιστεύσουν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἤλλαξε οὐδὲ τὸ τρίχωμά του.

◆

Ἡ ἅμιλλα ἠνάγκασε τοὺς δύο ἡγήτορας τῶν ἐν διαλύσει ἀρχαίων πολιτικῶν κομμάτων ν' ἀναπτύσσωσιν ἐκ παραλλήλου τὸ πρόγραμμά των. Ἐζήτησεν ὁ κ. Τρικούπης ἄχρουν ὑπουργεῖον, ἔσπευσε νὰ τὸν μιμηθῇ εἰς τοῦτο καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις διεκήρυξεν διὰ τῶν φίλων του ὅτι τοῦτο εἶνε μία ἀπὸ τὰς δυνατὰς λύσεις τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ συμβουλεύσῃ εἰς τὸ Στέμμα. Ἀρκεῖ τὸ ἄχρουν ὑπουργεῖον ἐκ τῆς νὰ προέρχηται μειονοψηφίας τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ αὐτὸν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Διότι πρὸ παντὸς ὁ κ. Δηληγιάννης ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦτο ἀνήγαγεν ἤδη εἰς πολιτικὸν ἀξίωμα. Ὁ τόπος θὰ σωθῇ διὰ τοῦ τόπου. Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ἕτερον ἐκ τῶν ἡμιεπισήμων αὐτοῦ ὀργάνων ἐπεξηγοῦν τὸ πολιτικὸν τοῦτο ἀξίωμα ζητεῖ, ἵνα κληθῇ ὁ λαός, ἵνα ὑποδείξῃ αὐτὸς τὸ κοινοβούλιον καὶ δι' αὐτοῦ τὴν κυβέρνησιν ἥτις μόνη θὰ ἔχῃ τὸ ὕψος, ὅπερ ἀπαιτοῦσιν οἱ χαλεποὶ καιροὶ τοὺς ὁποίους διερχόμεθα. Καὶ ἡ διάλυσις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἡ φιλτάτη γῆ ἣν βλέπει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κατακλυσμοῦ ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτής.

◆

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς προστίθεται ἤδη καὶ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ὅστις ἐξέφρασε χθὲς τὴν γνώμην του διὰ τῆς «Παλιγγενεσίας». Ἡ σημερινὴ κατάστασις φρονεῖ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὅτι καθιστᾷ ἐπιτακτικὸν καθῆκον τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἥτις δὲν ἀντιπροσωπεύει τίποτε πλέον καὶ δὲν κέκτηται τὴν ἠθικὴν δύναμιν νὰ ἐξεύρῃ τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἡ δὲ ἔκκλησις πρὸς τὸν λαὸν εἶνε ἡ πολυτιμοτέρα συμβουλὴ τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ δώσῃ εἰς τὸ Στέμμα. Ὅθεν κατὰ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα πρέπει νὰ λύσῃ ὁ λαός, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ λύσῃ ἡ σοφὴ χορεία τῶν πολιτικῶν μας. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ζηλώσας τὸ παράδειγμα τῆς ἑτέρας χρεωκοπικῆς μονάδος, τοῦ κ. Καραπάνου, προτίθεται νὰ ἐξέλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς περιοδείαν, εἴ ποτε διαλυθῇ ἡ Βουλή.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΑΓΛΑΡ
ΛΗΣΤΕΙΑΣ
Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΩΣ ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ ΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀφίκοντο ἐνταῦθα ὁ κ. Μαλιόπουλος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἀσπασία, περὶ τῶν ὁποίων τοσοῦτος θόρυβος ἠγέρθη ἐν τῷ τύπῳ ἕνεκα τῆς αἰχμαλωσίας τῆς κυρίας Μαλιοπούλου παρὰ τῆς συμμορίας Τσουλῆ καὶ Παπακυριτσοπούλου, ἰδίᾳ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, θεωρηθείσης ὡς πλαστῆς.

Ὁ ἐν Τρικκάλοις ἀνταποκριτής μας ἀνεξαρτήτως τῶν κρίσεων, τὰς ὁποίας ἔφερεν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, μᾶς ἔδωκεν εἰς τὸ φύλλον τῆς προχθὲς πλείστας λεπτομερείας περὶ τῆς περιέργου ταύτης ὑποθέσεως, περὶ τῆς ὁποίας ἡ δικαιοσύνη δὲν εἶπεν ἀκόμη τὴν τελευταίαν της λέξιν. Συμπληρωματικὰ τῶν λεπτομερειῶν τούτων μανθάνομεν τὰ ἑξῆς περιεργότατα, τὰ ὁποῖα ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Μαλιοπούλου ἀφηγήθησαν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα συγγενεῖς των.

Καὶ ἐν πρώτοις δὲν ἐπανήρχοντο ἔφιπποι ἐκ τῶν ἀμπελώνων, ἀλλ' ἐπέβαινον ὄνων καὶ δὲν συνώδευεν αὐτοὺς ἀγροφύλαξ. Νέος τις μόνον ἄγνωστος αὐτοῖς προηγεῖτο, εἵποντο δ' ἀμέσως κατόπιν ἡ κυρία Μαλιοπούλου καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. Ἡ λεπτομέρεια τοῦ ἂν ἐπέβαινον ἵππων ἢ ὄνων δὲν ἔχει βεβαίως καμμίαν σημασίαν, οὐδὲ δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλ' ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἑξῆς χαριέστατον ἐπεισόδιον.

Ὁ Παπακυριτσόπουλος, συλλαβὼν μετὰ τῆς κυρίας Μαλιοπούλου καὶ τὸν ἄγνωστον ἐκεῖνον νέον, εἶπεν εἰς αὐτόν:

— Νὰ πᾷς νὰ εἰπῇς τοῦ Μαλιοπούλου νὰ μοῦ στείλῃ τὸ ἄσπρο του ἄλογο γιὰ νὰ ἀνεβῇ ἡ κυρία. Ἔχουμε νὰ κάμουμε μακρυνὸ ταξεῖδι καὶ ὁ δρόμος θὰ τὴν κουράσῃ.

Εἷς ἐκ τῶν λῃστῶν παρενέβη τότε. Παρατηρήσας δὲ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὴν κυρίαν Μαλιοπούλου, ἥτις εἶνε λεπτοφυὴς καὶ μικροκαμωμένη, εἶπεν εἰς τὸν ἀρχηγόν του:

— Τί τὸ θέλεις τὸ ἄλογο! Ἡ κυρία εἶνε τόσω ἐλαφρά, ποῦ ἠμπορῶ νὰ τὴν πάρω ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη μου καὶ νὰ γυρίσω μαζῇ της ὅλο τὸ κόσμο.

Ἡ κυρία Μαλιοπούλου ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ ἐφρικίασε, καίτοι μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης εἶχεν ἄπειρα δείγματα προσηνοῦς καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς ἐκ μέρους τῶν λῃστῶν καὶ πρὸ πάντων ἐκ μέρους τοῦ Παπακυριτσοπούλου. Ὁ ἱπποτικὸς οὗτος ἀνήρ, ὁ ὁποῖος παίζει καὶ κιθάραν εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν Μαλιοπούλου, μόλις αὐτὴ ἀπέμεινεν μόνη, τῆς ἀδελφῆς της ἀπολυθείσης καὶ τοῦ συζύγου της τραπέντος εἰς φυγὴν ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν λῃστῶν.